

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ ... η ενορία μου με καλεί

Έτος 25^ο – Φύλλο 37 – ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Διεύθυνση: Διγενή 20, 163 44 Ήλιούπολη. – Ιστοτόπος: www.agmarina.gr

Τηλέφωνο: 210 9711 531 Τηλεομιότυπο: 210 9718 980 Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: ck.agmarina@gmail.com

Υπεύθυνος, πρεσβύτερος Σεραφεΐμ Δημητρίου, αρχιμανδρίτης – πρόεδρος Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. 6977 707 404

ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΣΤΟ ΝΑΟ IBAN: GR6301402610261002002003937 IBAN: GR9701402610261002101093384

Το φυλλάδιο μας ηλεκτρονικά, διαβάστε το στην ιστοσελίδα της Ένορίας μας ή στο ηλεκτρονικό βιβλίο προσώπων, πρώην facebook νύν meta, σελίδα: Agia Marina Ilioupolis ή ζητήστε να το αποστέλλουμε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ

ΜΗΝ ΑΛΛΑΖΕΤΕ ΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΣΑΣ - ΜΗΝ ΠΑΡΑΔΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ - ΜΗΝ ΣΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝ

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Νηστειοδρόμιο: 8 -29 Ιουνίου 2025

Νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Τετάρτη και Παρασκευή ξηροφαγία.

Δευτέρα, Τρίτη και Πέμπτη κατάλυση οίνου και ελαίου.

Σάββατο και Κυριακή κατάλυση ιχθύος.

Κατὰ νεότερη παράδοση κατάλυση ιχθύος ὅλες τὶς μέρες ἐκτὸς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

Ἑσπερινός, στίς 19:00, **Ὁρθρος,** στίς 9:00

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ με ὄρθρο ἀπὸ τὶς 7:30

Δευτέρα 15/6 Ἱερωνύμου πενταγλώσσου

Παρασκευή 19/6 Ἰούδα τοῦ Θαδαίου

ἀποστόλου

Σάββατο 20/6 *Μεοδίου Πατάρων*

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΥΟ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ «**ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ**» 21/6/2026

Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου (+1732).

Α' Θ. Λειτουργία 6:30 π.μ. Ναὸς Ἁγίας Μαρίνης

Β' Θ. Λειτουργία 9:45 π.μ. Ναὸς Ἁγίου Νεκταρίου

Ὁ Ναὸς μας παραμένει ἀνοικτὸς ἀπὸ 7:30 μέχρι 19:30 καὶ τὶς Κυριακὲς ἀπὸ 6:30 – 18:30. Τὸ γραφεῖο τοῦ Ναοῦ λειτουργεῖ 9:30-11:30 & 18:30-19:30. Γιὰ κάθε διοικητικὴ πράξη (πιστοποιητικά, ἄδειες), παρακαλοῦμε νὰ ὀρίζετε συγκεκριμένη ὥρα συνάντησης μετὸν ἐφημέριο.

" Τῆς Ἐκκλησίας τὰ νέφωτα ἄστρα "

«Τοὺς νεοφανεῖς ἀστέρας», «τοὺς ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις περιφανῶς ἀθλήσαντας» τιμᾶ κατ' ἔθος ἡ Ἐκκλησία μας τὴν Γ' Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου (Β' μετὰ τῶν Ἁγίων Πάντων). Σύμφωνα μετὸ Συναξάριο τῆς ἑορτῆς, τὴν Ἀκολουθία τῆς ὁποίας ἔχει συνθέσει ὁ Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης, αὐτὴν τὴν ἡμέρα «μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων».

Ἡ πρόνοια τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλεῦσπλαγχνου Θεοῦ ἐνήργησε, ὥστε κατὰ τὴν πολὺχρονη αἰχμαλωσία τὸ γένος μας νὰ μὴν μείνη ἀπαραμύθητο, ἀλλὰ «δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς (τῆς αἰχμαλωσίας) εὐκλεῆς (ἔνδοξος) καὶ ἄξιος καρπὸς ἀνεβλάστησεν, οἱ νεοφανεῖς μάρτυρες» (ἀπὸ τὸν Οἶκο τῆς ἑορτῆς).

Διπλῆ, ἐπομένως, ἡ προσφορά τῶν Νεομαρτύρων: πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ.

Αὐτοὶ ὑπῆρξαν «κραταίωμα» τῆς ὀρθοδόξου πίστεως σὲ καιροὺς χαλεποῦς, ὅταν αὐτὴ πολεμεῖτο λυσσαλέως τόσο ἀπὸ τοὺς ἄλλοθρήσκους Ὄθωμανοὺς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς δυτικούς ἄλλοδόξους -οἱ δεῦτεροι, μάλιστα, ἦταν περισσότερο δυσδιάκριτοι καὶ ὑπουλοὶ ἐχθροί. Γι' αὐτό, Νεομάρτυρες δὲν

> Παρακλήσεις στίς 19:00.

Δευτέρα ὑπὲρ τῶν διαγωνιζομένων νέων & ἕως τέλος Ἰουνίου κάθε Τετάρτη στὴν Ἁγία Μαρίνα καὶ κάθε Παρασκευὴ στὸν Ἅγιο Νεκτάριο.

> Προσκύνημα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων Κάθε Τετάρτη

> Κατηχητικὲς Συνάξεις Ξανά μαζὶ τον Οκτώβριο.

> ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Στὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ μας, Ἁγίας Μαρίνης 39.

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ. ΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ ἢ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΚΑΘΗ Λειτουργεῖ στὴν γωνία τῶν ὁδῶν Διγενή 12 καὶ Καρέα τὸ κατάστημα διάθεσης μεταχειρισμένων ρούχων, **κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη 11.30 ἕως 13.00μ. καὶ Παρασκευὴ 17.00μ. ἕως 19.00μ.**

Στὴν ἐνορία ἀνακυκλώνουμε, **πλαστικὲς φιάλες καὶ ἄλουμινένια δοχεῖα** με ὄφελος ὑπὲρ οικογενειῶν 2 τριτέκνων ὀρφανικῶν, 2 πολυτέκνων - 6 & 7 μελῶν - καὶ μία Ουκρανῶν προσφύγων, ἀνακυκλώνουμε καὶ μαγειρικὰ λίπη καὶ ἔλαια ὑπὲρ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, Οικολογικά καὶ χωρὶς ὄφελος ἠλεκτρικὲς στήλες καὶ λαμπτήρες.

θεωρούνται μόνον οί ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν μαρτυρήσαντες ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν 12ο αἰῶνα καὶ ἐξῆς ὑπὸ τῶν Λατινοφράγκων τελειωθέντες, καὶ μάλιστα μετὰ ἀπὸ τὴν Α' Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν Δ' Σταυροφορία (1204). Πλέον, ὑπὸ τὸν ὄρο αὐτὸν δηλώνονται ὅλοι οἱ νεώτεροι ἀθλητὲς τῆς πίστεως ἀπὸ τὴν εἰκονομαχία ἕως καὶ τὶς μέρες μας, ποὺ τὸ δένδρο τῆς πίστεως δὲν παύει νὰ ἀνακαινίζεται διαρκῶς ἀπὸ τὰ πορφυρά των αἵματα.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ προασπιστὲς τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος οἱ Νεομάρτυρες, κατὰ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἀνεδείχθησαν καὶ «προστάται τοῦ ἡμετέρου γένους», διότι ὅποιος ἔχανε τὴν πίστη του ἦταν χαμένος καὶ γιὰ τὸ γένος, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἔκφραση «τούρκεψε», γιὰ ὅποιον ἀλλαξοπιστοῦσε. Κοντολογίς, ἡ ἔθνικὴ προσφορά τῶν «νεοσυλλέκτων» αὐτῶν μαρτύρων ὑπῆρξε τεράστια. Ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ νέοι αὐτοὶ ἀθλητὲς προστέθηκαν στὴν χορεία τῶν παλαιῶν ἀθλητῶν τῆς πίστεως, μὲ τοὺς ὁποίους ἔνωσαν τὴν μαρτυρία των στὸν οὐρανό, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὸ μαρτύριό των ἐνίσχυσαν τοὺς τυραγνισμένους ῥαγιάδες καὶ μάλιστα ἐνεδυνάμωσαν ἀδυνάμους, ἀλλαξοπιστήσαντες ἢ μὴ, ἀδελφοὺς στὸν ἀγῶνα καὶ στὴν μαρτυρία των ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Γι' αὐτό, παρὰ τὰ πολυῶδνα μαρτύριά των, παρέμεναν σταθεροὶ στὴν πίστη των καὶ ὠμολογοῦσαν μὲ θάρρος: «Δὲν τουρκεύω», «δὲν προδίδω τὸν Χριστό», ἀλλὰ καὶ «πολεμῶ (-οὔμε) γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος». Κοινῶς, θυσίαζαν πρόθυμα τοὺς ἑαυτοὺς των «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία», γιὰ τὰ ὁποῖα μάχονταν καὶ οἱ μετέπειτα ἀγωνιστὲς τοῦ '21.

Κατὰ τ' ἄλλα, «τὰ νεόφωτα ἄστρα», «οἱ νέοι ὀπλίται τοῦ Χριστοῦ» σὲ τίποτε δὲν διέφεραν ἀπ' τοὺς πρὸ αὐτῶν στερροὺς ἀθλητὲς. Ἐβάστασαν τὸ δοκίμιο τῆς πίστεως μὲ ὑπομονὴ καὶ ἄντεξαν παρόμοια καὶ ἀγριώτερα ἀκόμη μαρτύρια: αἰκισμοὺς (=σωματικὲς κακώσεις), τυμπανισμοὺς, ἀπαγχονισμοὺς, ἀκόμη καὶ ἀποτρόπαιους σουβλισμοὺς γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀντὶ νὰ δειλιάζουν καὶ νὰ ἀποτρέπωνται ἀπὸ τὰ δεινὰ βασανιστήρια, αὐτοὶ περισσότερο ἐνδυναμώνονταν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς πνευματικὸς των ἀλεῖπτες ἀλλὰ καὶ φιλοτιμοῦνταν καὶ συναγωνίζονταν στὸ μαρτύριο ἄλλους τολμηροὺς ἀδελφοὺς.

Πάνω ἀπ' ὅλα, ὅμως, παλαιοὶ καὶ νέοι ἀγωνιστὲς, «τὸ περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων» «ἀφοροῦσαν» (προσέβλεπαν) στὸν «ἀρχηγὸ καὶ τελειωτὴ τῆς πίστεως» (Ἐβρ., ιβ' 1-2), τὸν πρωταθλητὴ Χριστό, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστὴς των καὶ τὸ ἰσχυρὸ κραταίωμα των. Αὐτὸν ἐπικαλοῦνταν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μαρτυρίου των καὶ Αὐτὸς τοὺς ἐνεψύχωνε νὰ ἀντέξουν καὶ νὰ μὴν λυγίσουν. Ἡ μορφή τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς πίστεως Χριστοῦ καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν μιμητῶν Του, Ἀποστόλων, κηρύκων, ὁμολογητῶν καὶ πάσης φύσεως μαρτύρων, τοὺς ἔδινε θάρρος καὶ κουράγιο στὴν ἄθλησή των. Κυρίως ὅμως τοὺς ἐνεδυνάμωνε ἡ ἐλπίδα τῆς ἀποκτήσεως τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καὶ τοῦ στεφάνου τῆς αἰωνίας δόξης Του, «ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν» (Καθολικὴ Ἐπιστολὴ Ἰακώβου, α' 12).

Ἐὰν θέλωμε, λοιπόν, καὶ μεῖς νὰ διατηρήσωμε ζωντανὴ τὴν πίστη μας, ποὺ δοκιμάζεται καὶ πάλι, στοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιροὺς, ἀπὸ φανεροὺς καὶ κρυφοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ μὴν ἀποκάμωμε «ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐκλυόμενοι (ἀποθαρρυνόμενοι)» (Ἐβρ., ιβ' 3), δὲν ἔχομε παρὰ νὰ βαδίζωμε στὰ ἴχνη τῶν μαρτύρων, παλαιῶν καὶ νέων, καὶ ἀντλῶντας συνεχῶς δύναμη καὶ θάρρος ἀπὸ τὸν δικὸ των ἀγῶνα νὰ δίνωμε καὶ μεῖς τὴν δική μας μαρτυρία καὶ τὸν δικὸ μας ἀγῶνα, μὲ τὴν βεβαία ἐλπίδα ὅτι, στὸ τέλος, μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀξιώθοῦμε καὶ τῶν δικῶν των τιμῶν.

Τὸ παράδειγμα, μάλιστα, τῶν Νεομαρτύρων, ποὺ ἦταν παιδιὰ καὶ νέοι, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὸν καλύτερο ὁδοδείκτη καὶ γιὰ τὰ σημερινὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους μας, νὰ ἀγωνίζονται μὲ ὄραμα, μὲ στέρεα ἰδανικὰ καὶ ἀξίες, ὅπως αὐτὲς ποὺ τοὺς διδάσκουν οἱ καταξιωμένοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, ἀθλητὲς τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναζητοῦν τὴν ἐμπνευσή των σὲ ἰνδάλματα ἐφήμερα, ποὺ γρήγορα τοὺς ἀπογοητεύουν, διότι ἀποδεικνύονται κατώτερα τῶν προσδοκιῶν των, ἀλλὰ μποροῦν νὰ βασίζονται σὲ γνήσια καὶ ἀσφαλῆ πρότυπα, ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἀπογοητεύσουν ποτέ, διότι ἔχουν σταθερὴ ἀξία, εἶναι διαχρονικὰ καὶ αἰώνια, ὅπως αἰώνιος εἶναι καὶ ὁ Χριστός, στὸν Ὅποῖον ἐκεῖνοι ἀφ-οροῦν (προσβλέπουν).

Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, ποὺ θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β' 4) νὰ φωτίζη καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους ἀλλὰ καὶ τὶς οἰκογένειες, τοὺς δασκάλους καὶ ὅλους τοὺς ποιμένες νὰ κατευθύνουν τὰ διαβήματά των στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀποζητοῦν νὰ ξεδιψάσουν ὄχι ἀπὸ θολωμένα ἀπόνερα ἀλλὰ ἀπὸ τὰ καθάρια νάματα τῆς ἑλληνορθοδόξου πίστεως καὶ παραδόσεώς μας, οἱ ὁποῖες προάγουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὁδηγοῦν πρὸς τὰ ἄνω, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Του, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Μὲ τὶς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων Του καὶ μάλιστα τῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων Του, γένοιτο!